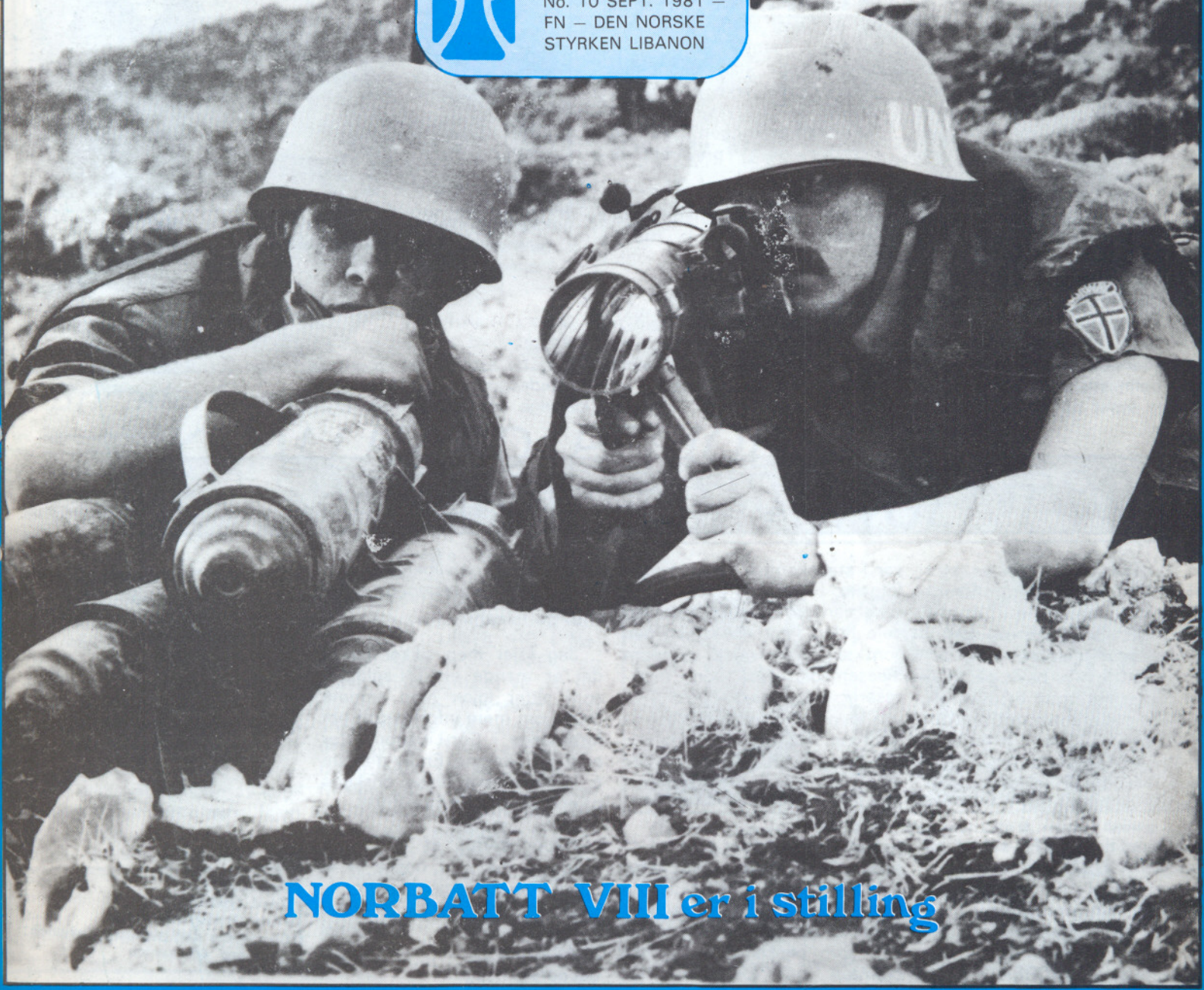

BLUE

FREE

No. 10 SEPT. 1981 –
FN – DEN NORSKE
STYRKEN LIBANON

NORBATT VIII er i stilling

KAMERATFORSIKRING – ET BEVIS PÅ SOLIDARITET:

44200 KR TIL SVEIN BRUUN

150 september kom FN-soldatene - såkalte "kameratforsikring" nok en skadd soldat til gode. Da fikk nemlig 22 år gamle Svein Bruun fra Oslo overrakt 44 200 kroner av hovedtillitsmannen for de norske FN-soldatene i Sør-Libanon, Steinar Stifjell og varamann Vidar Teigen. Bruun mistet synet på høyre øyet da en siganlpistol gikk av ved et uhell.

Ulykken skjedde i begynnelsen av april. Bruun hadde vært på vakt og var på vei ned stigen fra en observasjonspost da signalpistolen falt ut av vesten og ned på betonggulvet. Skuddet gikk av og Bruun ble skadet i øyet. Etter behandling av kompaniets sanitetsfolk og bataljonslegen bar det til et sykehus i Haifa i Israel. Her lå Bruun i lang tid før han ble overført til det svenske feltsykehuset i Naqoura. Legene var optimistiske og håpet på å berge synet på høyre øye, men

desverre lot dette ikke seg gjøre. Dermed ble Bruun repatriert etter bare tre ukers aktiv FN-tjeneste. Et hardt slag for en ung soldat som mest av alt ønsket å fullføre sin FN-tjeneste i Rachaiya el Foukhar.

"Kameratforsikringen" er etter hvert blitt en tradisjon blant FN-soldatene. Hvis en soldat blir så hardt skadet at han må sendes hjem, støtter de gjenværende han økonomisk. Selv om det ikke er kommet direkte til uttrykk, inneharer "kameratforsikringen" en viss misnøye med Forsvarets erstatningsordning.

Svein Bruun er forlengst ute i yrkeslivet igjen hjemme i Norge. Han har en sikker jobb i Postverket, men ikke alle som er blitt skadet under FN-tjeneste har vært like heldige. Men i alle tilfellene har "kameratforsikringen" kommet meget godt med. Det er vel heller ingen tvil om at

Varamann Vidar Haugen (tv) hovedtillitsmann ved den norske FN-kontingenten i Libanon overrekker Bruun resultatet av Kameratforsikringen.

"kameratforsikringen" er befall og mannskaper ved NORBATT, NORMAINTCOY og NORCO. Den er et uttrykk for solidaritet med de tilskadekomne. De 44 200 kronene ble samlet inn blant

BREV TIL BLUE BERET FRA USA

At Blue Beret har en stor leserkrets både blant norske FN-soldater her nede i Libanon og blant pårørende og andre interesserte hjemme i Norge, har vi fått mange bevis på. Men at magasinet også er ønsket i USA er noe utenom det vanlige. Redaksjonen har imidlertid mottatt et leserbrev fra en tidligere NORBATT-soldat, som vi her gjengir i sin helhet:

— Som tidligere FN-soldat, nå student i USA, er jeg meget interessert i å holde meg orientert om situasjonen i Libanon og forholdene og utviklingen i Ebel es Saqi. Jeg tjenestegjorde i NORBATT III og

var i stabskompaniet og bodde følgelig i Ebel es Saqi. Etter endt tjeneste i Libanon har jeg hele tiden fulgt nøye med hva som skjer der nede gjennom massemedia. Noe som interesserer meg like mye er å få vite hvordan livet er i Ebel es Saqi og hvordan FN-soldatene har det der nå. En av de beste måtene å få vite det på er å lese Blue Beret.

Det jeg nå håper på er å få sendt Blue Beret med faste mellomrom til USA. Jeg kommer til å bli her i 2 år. Blue Beret er en utmerket avis for den som ønsker å holde seg orientert om forholdene for

soldatene, sivilbefolkningen såvel som situasjonen i Libanon.

Jeg føler meg sikker på at det er mange eks-FN-soldater som sitter igjen med samme ønske om mere informasjon om forholdene i Sør-Libanon etter endt FN-tjeneste. En av måtene å imøtekomme disse ønskene på er å sende dem Blue Beret.

Håper derfor at dere kan imøtekomme mitt ønske — er ellers meget takknemlig over, ja stolt over, for å ha tjenestegjort i de Forenede Nasjoners fredsbevarende styrker under det norske flagget.

Hilsen Tommy Auran

Auran står nå på listen over våre faste abonnenter.

Red.

Redaksjon:
Kapt. Harald Berg
Fenr. Peder Cappelen
Designing and printing Services:
by Marc Markarian

TELEGRAM FRA AVGÅENDE FORSVARSMINISTER

I forbindelse med regjeringsskiftet den 14. oktober sendte avgående forsvarsminister Torvald Stoltenberg følgende telegram til blant annet de norske FN-styrkene i Midt-Osten:

I dag overleverer jeg ledelsen

av forsvarsdepartementet. I den anledning har jeg lyst til å sende alle i Forsvaret min takk for godt samarbeide og dyktig utføring av arbeidsoppgavene. De har det vært mange av i denne tiden – og de har vært viktige både for landets sikkerhet og for de mennesker og

deres familie som er tilknyttet Forsvaret.

Jeg er lei for at det er mange i Forsvaret jeg ikke har truffet personlig. Til dere jeg kom i kontakt med vil jeg takke for nyttige og hyggelige samtaler. Ikke minst har jeg satt pris på

åpne meninger. Jeg ønsker alle i Forsvaret lykke til i det videre arbeid for fred og landets sikkerhet.

Forsvarsminister Torvald Stoltenberg

FC CALLAGHANS AVSKJEDS ORD TIL NORBATT VII: EN GLEDE Å HA SLIKE DYKTIGE MENN UNDER MIN KOMMANDO

Först önsker jeg å unnskyldes at jeg, på grunn av plutselige og presserende oppdrag, ikke er i stand til å være med dere under overtagelses-sermonien. Jeg har i stedet bedt brig. Odegaard, mine vegne.

Vi sier i dag farvel til dere i NORBATT VII, som under deres tjenesteopphold her i Libanon på en utmerket måte har tjent fredens sak. La meg forsikre hver og en av dere om at dere kan reise hjem med bevisstheten om at deres bidrag

til UNIFIL og til å bringe stabilitet i dette området har betydd mye. Jeg vil dere skal vite at det for meg, i egenskap överstkommanderende i UNIFIL, har vært en glede å ha menn med deres dyktighet under min kommando. Jeg håper at dere har funnet de erfaringer dere har høstet her nyttige, og at dere i årene som kommer vil se tilbake på denne perioden med den stolthet et vel utført arbeid gir.

Jeg ønsker å få uttrykke min

største respekt for deres bataljons-sjef oberst Heggstad, som gjennom sitt effektive lederskap med et meget godt resultat har ledet NORBATT VI og VII gjennom ekstremt vanskelige operasjonsforhold. Oberst Heggstad har utvist et fremragende lederskap, og gjennom de to kontingentene han har ledet utvist tapperhet, styrke og rådsnarhet. Jeg ønsker ham fortsatt suksess når han nå vender tilbake til sitt lands arme.

Bataljonens arbeide her nede

har vært utmerket, og gjort ære på deres forsvar, land og folk.

Tilslutt må jeg få ønske oberst Neremoen, sjef for NORBATT VIII, hell og lykke i sin nye stilling. Jeg er sikker på at tiden du nå går i møte vil bli like lærerik og tilfredsstillende for deg som den har vært for din forjenger.

Takk, og gud velsigne dere.

Brigader Ödegaard:

KNALLHARD PERIODE FOR KONTINGENT VII

Kontingent VII fikk oppleve en periode i Libanon som har vært blandt de værste siden borgerkrigen i 1975-76. Fiendtlighetene i perioden april-juli kunne lett ha brakt situasjonen fullstendig ut av kontroll for hele Midt-Osten. UNIFIL's fredsbevarende misjon i Libanon viste seg på nytt å være et sterkt bidrag til å få stanset fiendtlighetene og å opprettholde freden.

Nu ved avslutningen av kontingent VII er forholdene igjen fylt av håp om å oppnå mer stabile forhold og nærme seg det endelige mål for UNIFIL's mandat. La oss håpe at de politiske forhandlinger denne gangen vil føre frem til å skape stabile forhold i dette området,

som er av stor betydning for situasjonen i hele Midt-Osten.

Den norske kontingentens innsats har vært blant de beste. Det gjelder såvel bataljonen som verkstedkompaniet og våre elementer i UNIFIL HQ i Naqoura. Som NK i UNIFIL og norsk kontingentsjef vil jeg uttrykke min respekt og anerkjennelse for innsatsen – det gjelder hver enkelt befalingsmann og soldat. De erfaringer dere har høstet under de rådende forholdene her nede vil utvilsomt også bidra til å øke forståelsen for fremtidig innsats i Norges forsvar. Personell med erfaring fra denne tjenesten er en vesentlig styrking av vår mobiliseringshær. Det burde være blant

Fra Hand Over-sermonien. Menig Callander i Kp B, rekaper forövrig, blir inspisert av brigader Ödegaard.

de største utfordringer for både befal og soldater å gjøre tjeneste i Libanon. Her er kun det beste godt nok.

Jeg vil samtidig benytte an-

ledningen til å ønske det norske personellet til kontingent VIII velkommen. Dere har en vanskelig og krevende jobb foran dere.

BEVEG DEG IKKE UTENFOR MINEKLARERT OMRÅDE

MYE MINER I NORBATT AO

At det finnes en mengde livsfarlige miner innenfor bataljonens ansvarsområde kan det ikke være det minste tvil om. Bare i løpet av de første 15-20 dagene återren har vært i området har pitroppen tilintetgjort 15-20 livsfarlige sprenglegemer hvorav omlag halvparten var miner. I løpet av NORBATT VII ble omlag 50 miner uskadeliggjort. I tillegg kommer et lignende antall blindgjengere – et resultat av den langvarige beskytningen dette området har vært utsatt for. Det forteller i grunnen alt om minefaren i NORBATT AO. Derfor bør alle som en unngå å bevege seg utenfor mineklarert område.

Det har vært en alvorlig mineulykke i NORBATT AO i løpet av de vel tre årene vi har hatt styrker i området og det er en for mye. Det var en liten personellmine av plast som i november 1980 tok foten til soldat Morten Berg i området 4-10 Alfa. Ulykken skjedde da Berg og to andre skulle avlive ei ku som var blitt skadet etter å ha gått på en mine. I pitroppen henger det som er igjen av Bergsmarsjstøvel. Restene av støvelen henger der til skrekk og advarsel. La oss håpe på at vi kan bli spart for slike ulykker i fremtiden.

Blue Beret var tilstede da personell fra pitroppen tilintetgjorde tre farlige sprenglegemer. To av disse var såkalte Clusters, som spres utover med artilleri. De to meget farlige sprenglegemene var blitt funnet av sivile under arbeide i en olivelund mellom 4-8 og 4-9 i KpBs ansvarsområde. Dette området er forøvrig kanskje det mest minefarlige området vi har i hele NORBATT AO.

Den andre minen var en stor fransk stridsvognmine som pitroppens personell hadde funnet under øvelse i minesøking. Minen var av typen ACID-47 og alt tyder på at det var

En mine mindre i NORBATT AO.

franskmennene som la den i jorda så tidlig som i 1948.

Men tro for all del ikke at miner som har ligget nedgravd i snart 40 år er ødelagt av tidens tann. Sprengstoffet på denne var i alle fall intakt. Eksplosjonen da minen ble uskadeliggjort under kontroll var så kraftig at detonasjonen hørt over hele NORBATT AO.

— Har du ingen betenkeligheter med å sende dine soldater ut på minesøking i minefarlig område? Vi stiller spørsmålet til pitropsjefen, löytnant Ole Heimstad.

— Nei, da først blir minesøkingen realistisk. Minesøking er jo en del av jobben vår her nede og da må karene vite hvordan de skal opptre. Men jeg vil presisere at sikkerheten er satt absolutt i høysetet så vi tar overhodet ingen sjanser under øvelsene i minesøk. Dessuten har disse karene øvet seg på kalde miner tidligere så de er ingen nybegynnere.

— Derimot er jeg mere betenkt over at vi i løpet av den korte tiden her nede har funnet seks skarpe blindgjengere som i

lang tid har stått på oppholdsrom og messer rundt om i NORBATT AO. Blant annet en skarp 120 mm. Under kontingentskiftet var det heldigvis fornuftige folk som begynte å lure og meldte fra til oss. Ved nærmere undersøkelser viste det seg at flere granater var livsfarlige blindgjengere. Derfor vil jeg oppfordre alle som oppdager eller vet om slike ting til å melde fra snarest mulig, avslutter pitropsjefen, som oppfordrer alle til å bidra med sitt slik at vi kan unngå flere mine- og blindgjengerulykker.

Selv om denne franske stridsvognminen har ligget mange år i jorda er sprengstoffet like intakt.

To livsfarlige clusters klargjort for sprengning.

Selv på nært hold er det vanskelig å få øye på cluster-minene, konstanterer pitroppsjefen.

Dersom du oppdager en mine

TIL FOTS:

1. Gör holdt
2. Merk funnet med minehatt eller på annen måte.
3. Meld funnet på raskeste sambandsmiddel til OPS.
4. Gå tilbake til minefritt område om du bedømmer at du er inne i et minefelt. Gå samme vei tilbake som du kom inn i området og prodd (prodder eller bajonett) for hvert steg du tar.
5. Bli i området om mulig og påvis funnet for ryddepersonellet når dette ankommer.
6. Dersom du må forlate området må du varsle nærmeste avdeling, OP eller CP. Sørg for avsperring og merking av feltet.
7. Dersom en eksplosjon skulle intreffe så **IKKE** løp omkring. Optre som nevnt foran og

vrurder om du kan prodde deg inntil skadde personer for å yte førstehjelp.

I BIL:

1. Gör holdt.
2. Meld fra på radio til OPS.
3. Klyv over forseteryggene og gå forsiktig ut av bilen BAK.
4. Sett foten på bakken i **HJULSPORET**.
5. Prodd bilsporene samt bakken mellom og 50 om ut til hver side inntil du er på sikkert område.
6. Rygg bilen tilbake. I mørke lar du bilen stå til det blir lyst. Bli i bilen om ikke annen ordre ankommer.
8. Bli om mulig i området og påvis funnet for ryddepersonellet når dette ankommer. Må du forlate stedet skal du varsle nærmeste avdeling, OP eller CP.

Tidlig ilddáp for NORBATT VIII:

Bestátt meget bra

Etter á ha vært omlag en måned i Sør-Libanon ble NORBATT VIII satt på harde prøver. Så langt vi kan bedømme det må det være full dekning for á si at prøven i høy grad ble bestátt. De NORBATT-soldatene som var i aksjon under de trefningene som oppsto tacklet situasjonene meget godt og bevarte også fatningen i de tildels kritiske situasjonene.

Det var tidlig søndag morgen 25. oktober at en utrykningsstyrke fra Kp B i Rachaiya el Foukhar kom i kontakt med en palestinsk patrulje inne i det norske ansvarsområdet. Patruljen ville ikke rette seg etter androp med påfølgende varselskudd og svarte i stedet med á ta den

norske utrykningsstyrken under ild. Ilden ble besvart og ildkampen endte med at at en palestinsk soldat mistet livet og en annen ble tatt til fange, mens to unnslopp. Forut for denne hendingen hadde det vært flere infiltrasjonsforsøk fra palestinsk side.

Og at det måtte komme gjengjeldelsesaksjoner etter det som hendte denne søndagsmorgenen var ventet. Allerede natta etter ble lagleiren 4-6 F utsatt for et ildoverfall som kunne fått virkelige alvorlige følger. Men til tross for at det både ble brukt panservernvåpen og tyngre automatvåpen kom ingen norske soldater alvorlig til skade. Fenrik Heiseldal i Mek-

troppen fikk et skudd i foten og korp Söberg ble såvidt streift i tinningen av et skudd eller en splint. Begge ble tatt meget hurtig under kyndig legebehandling. Söberg var ute i tjeneste igjen bare timer etter episoden, mens Heiseldal ble brakt til det svenske feltsykehuset i Naqoura med helikopter. Heller ikke hans skade kan regnes som alvorlig og dersom alt går normalt vil Heiseldal være tilbake i tjeneste igjen om ikke så ált for lenge.

— Det er bare en karakteristikk som kan komme til anvendelse om vår opptreden og tackling av disse episodene og det er meget bra. Det er operasjonsoffiser, major Vikan som sier dette i en kommentar til Blue Beret.

En gjenglemt håndgranat

— De karene som var involvert i disse alvorlige trefningene beholdt hodet kaldt og handlet helt korrekt etter UNIFILs retningslinjer. Jeg gir min fulle honnör til både kp A og kp B. Disse to episodene har klart bevist at bataljonen allerede etter kort tid i dette området er i stand til á tackle selv de vanskeligste oppgavene.

Forut for disse hendingene ble det fra operasjonshold kjørt tildels meget hardt på övelser. Alle beredskapsgradene ble övet og det ble kjørt medevac. — At det var nødvendig med övelser kan det ikke være det minste tivil om.

Major Vikan regner nu med at disse to episodene er ute av verden. — Under forhandlingene med PLO ble det som hadde skjedd beklaget meget sterkt. PLO har bedyret at dette ikke skal skje igjen og PLO-lederne har overfor sine soldater inne i UNIFIL-sonen overgi seg. Under forhandlingene ble det også sagt klart fra at overfallet på 4-6 F ikke var planlagt fra PLO-hold. De fremholdt at det var en i sin helhet var satt igang og gjennomført av den dreptes kamerater, fortsetter Vikan som legger til at vi nu forhåpentligvis er over i en normal situasjon igjen.

— For enkelte av NORBATTs styrker førte disse to episodene til en hard belastning. Kp A var i alarm-beredskap i to døgn og også hundetroppen fikk en stri törn. Men vi gjorde jobben og vi gjorde den meget godt, avslutter Vikan.

4-6F morgenen etter

Slik opplevde gutta ildoverfallet

— De første minuttene etter at ildoverfallet startet var til en viss grad preget av forvirring, forteller gutta BB traff da vi besøkte 4-6F morgenen etter at dette hadde funnet sted. Noe vi fullt ut kan skjønne.

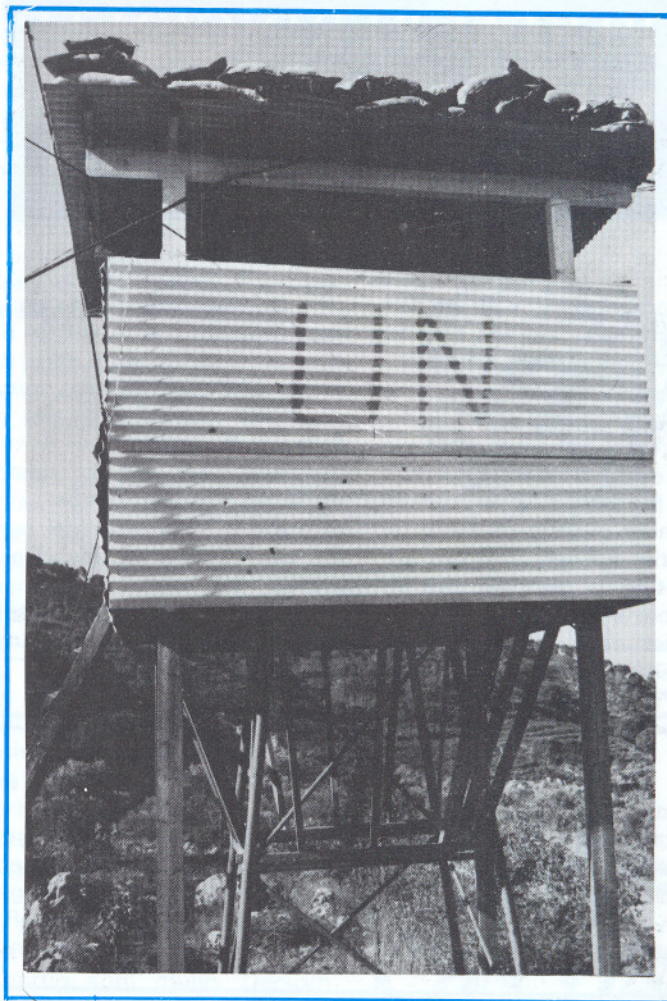
— Det første vi hørte var RPG-7'ere som ble avfyrt. Umiddelbart etterpå begynte kulene å slå inn i prefabèn. Denne kvelden hadde vi på grunn av den spente situasjonen fått avgitt to PPKer fra MEK-troppen, de fleste av oss var inne i oppholdsrummet. Og når man skal samle sammen hjelm, vest og våpen inne i et forholdsvis lite rum samtidig som kulene flyr rundt ørene på én og man ser sine kamerater bli truffet oppstår det lett forvirring.

— Selv satt jeg oppe i OP-tårnet da overfallet begynte forteller sjt.Trond Rune Röd, til daglig lagføreren på 4-6F.

—Noe som var en lite hyggelig opplevelse. Samtidig med at de beskjøt prefabèn sendte de også flere salver mot tårnet. Som heldigvis er beskyttet av sandsekker. Men enkelte steder slo kulene gjennom, blant annet traff et prosjektil radiotelefonen og ødela denne. Dessuten ble lyskasteren jeg til å begynne med prøvde å rette mot dem skutt ut av hendene på meg. Rett etter at den siste RPGen var avfyrt kom jeg meg ned fra tårnet og deltok i stillingsbesetnelsen.

Korp. Söberg var en av de to som ble lettere såret under overfallet. Han fikk et streifskudd i hodet og ble behandlet på saniteten i Saqi. BB TRAFF HAM UTE PÅ 4-6F påfølgende formiddag da han returnerte, og han fortalte oss litt om hvordan han opplevde det som skjedde.

— Jeg satt på en stol og slappet

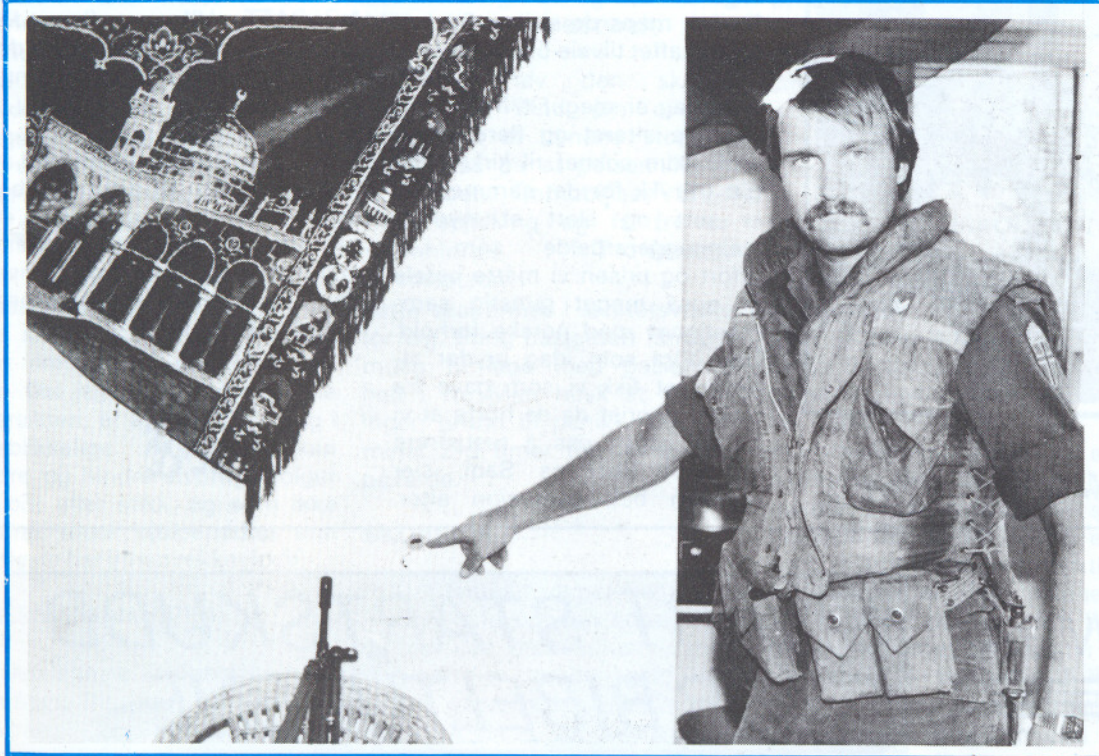

OP-tårnet på 4-6F fikk sin del av trefferne

av, var akkurat kommet tilbake fra en vaktrunde da det smalt. Fulgte

min første innskytelse og kastet meg ned på gulvet. Rett etter dette merket jeg et slag i hodet, og de neste øyeblikkene står litt uklart for meg. Men en av de første tankene jeg hadde etterpå var å få tak i hjelm og vest. Noen skrudde av lyset samtidig med at skytingen avtok, rett etterpå fikk vi ordre om å gå ut og utgruppere. Dette ble gjort, og vi avventet ildåpningsordre. Men før vi fikk svar fra OPS på dette var skytingen over, og angriperne trakk seg tilbake.

Etter praten inne på 4-6F ble vi vist rundt i området skytingen hadde kommet fra. Vi kom over flere stillinger i ca. 60 meters avstand fra prefabèn hvor det lå rikelig med tomhylser, i en av dem lå det også en gjenglempt sprenghåndgranat.

Korp. Söberg ved hullet der kullen som traff ham antageligvis slo gjennom.

RESTAURERINGEN AV KIRKEN I SAQI FULL- FÖRT:

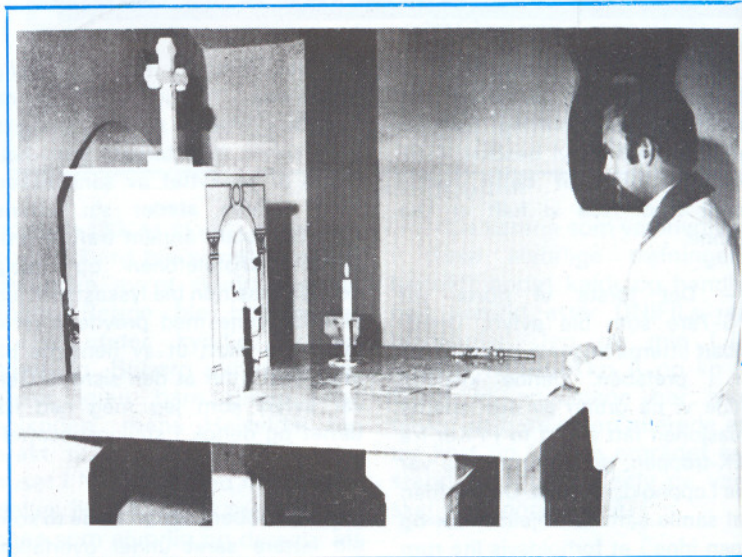
Restaureringen av den gresk-ortodokse kirken i Ebel es Saqi — den kirken NORBATT har benyttet seg av i snart tre år — kan nu ansees som fullført. Søndag den 27. september ble nemlig det nye alteret til kirken tatt i bruk. Det kom tydelig frem under gudstjenesten at de sivile som sokner til kirken var meget tilfreds med det nye alteret som stort sett er identisk med det som tidligere sto i kirken men som ble ødelagt under krigshandlingene i landsbyen.

Det var ved påsketider at feltpresten i NORBATT VII og VIII kaptein Fredrik Ulseth begynte å sysle med planer om å skaffe kirken et alter. I kirken var det bare fundamentene etter det gamle alteret

som sto igjen, men dette ga en viss pekepinn på hvordan det alteret som engang sto der hadde sett ut. Ulseth hentet ytterligere opplysninger fra de sivile som soknet til kirken. Dessuten står det et nesten intakt og nærmest identisk alter i El Kiam, den utdødde byen like sør for Ebel es Saqi. Dette alteret ble tatt i nærmere øyensyn og da hadde Ulseth detaljer nok til å tegne det nye alteret.

Charge d'affaires Dörum ved den norske ambassade i Beirut ble kontaktet i sakens anledning. Tilfeldigvis kjente han en greskortodoks prest som viderefremidlet altertegnningene til et steinhuggeri og dermed var produksjonen igang. Resultatet pryder idag kirken i

NYTT ALTER PÅ PLOSS

Det var en fullsatt Saqi-kirke da det nye alteret ble innviet. Vi kjenner igjen personell! både fra NORBATT VII og NORBATT VIII

Feltprest Fredrik Ulseth ved det nye alteret.

Ebel es Saqi — et nydelig alter i marmor. feltprest Fredrik Ulseth.

Det nye alteret kostet omlag 1700 dollar. Kantinerådet bevilget 1200 dollar av kantinefondet, mens de sivile i Ebel es Saqi skaffet tilveie 500 dollar.

— Jeg er meget tilfreds med det nye alteret og flere av de sivile som sokner til kirken har gitt uttrykk for det samme. Det er rett og slett et nydelig steinhuggerarbeide som er utført og prisen vi måtte betale er også meget gunstig sammenlignet med norske forhold. Den døra som idag pryder alterskrinet fikk vi som gave fra steinhuggeriet da de hørte at vi hadde påtatt oss å restaurere kirken i Ebel es Saqi, sier mannen bak operasjon alter,

Det var forøvrig fullsatt i kirken den dagen alteret ble tatt i bruk. Den 27. september var den siste gudstjenesten i NORBATT VII og flere fra NORBATT VIII var også tilstede. Dessuten var det sivile innslaget betydelig.

Kaptein Ulseth regner med at restaureringen av kirken i Ebel es Saqi nu er avsluttet. Bare et par smådetaljer gjenstår. Blant annet mangler alterduker, men de sivile er allerede i gang med å skaffe slike.

**LA IKKE SJANSEN GA
FRA DEG:**

**SNART STARTSKUDD
FOR BIBELTURENE**

Snart går startskuddet for de populære bibelturene til Israel. I Lopet av NORBATT VII var det hele 190 som var med på turene og det er ingen grunn til at deltakelsen skal bli mindre i NORBATT VIII. — Jeg venter tvert imot større oppslutning i denne kontingenten, sier feltprest og kaptein Fredrik Ulseth til Blue Beret.

— Jeg satser på å gjennomføre 10 turer i løpet av kontingenten. 8 av disse er allerede booket inn. Den første går av stabelen 23. november. Videre satser vi på to bibelturer i desember, januar og februar, mens det er klart for en tur i mars. De to siste, som jeg

håper å få bekreftet ganske snart, er planlagt på slutten av perioden — en i slutten av mars og en i april.

Og hovedgrunnen til at Ulseth venter stor oppslutning er at det alltid er lettere å få deltakere til slike turer i vinterkontingentene. Det viser tidligere erfaringer. Om sommeren er andre tilbud langt større.

Hva er så bibelturene? Det er rett og slett en rundreise i Israel til mange av de stedene vi husker igjen fra bibelhistorien. Nazareth, Jerusalem, Bethlehem Dødehavet osv. under kaptein Ulseths meget kyndige ledelse. Vi har vært med på en

slik bibeltur og vil trygt anbefale turen, som starter tidlig mandag morgen og som avsluttes onsdag ettermiddag. I løpet av disse dagene tilbakesettes det vel 80 mil på gode veier i Israel i topp moderne sivile bussed. Begge overnattingene i Jerusalem skjer på det tradisjonsrike American Colony Hotel — et hotell en har meget gode erfaringene med.

— Hva blir så prisen for denne rundreisen i bibelhistoriens land, Ulseth?

— Det er ikke helt klart, men jeg regner med omlag 140 dollar. Denne summen dekker overnattingene, to frokoster, 2

middager og en lunsj og alle billettene til de mange severdighetene og hellige stedene vi skal besøke, sier presten som tilslutt presiserer at påmeldingene til bibelturene skjer gjennom kompaniene.

SLANGER OG SKORPIONER: LIKE ILLE SOM SITT RYKTE

Selv om kanskje den verste sesongen er over finnes det fortsatt store og små kryp i området som slett ikke er ufarlig. De aller fleste har vel fått servert skrekkehistorier fra tidligere FN-veteraner om både slanger og skorpioner, men vi tror at de aller fleste av disse historiene er godt utspedd. Doktor Inge Glåmbek, tidligere lege i NORBATT, har skrevet en artikkel om de fire vanligste plagene. Disse huskereglene kan være nyttige om vi skulle bli offer for en Palestinian Viper eller en skorpion.

— De vanligste og farligste skadedyrene her i Sør-Libanon har sikkert de fleste allerede hørt om, gjerne sett eller fått føle. Det jeg vil med denne lille oversikten, er å gi en innføring i øyeblikkelige tiltak som kan lindre og hindre alvorlige følger av bitt eller stikk, og som ikke fordrer mere hjelpemidler enn de fleste har innen rekkevidde.

PALESTINIAN VIPER:

Den eneste farlige slangen i området. Den kan være av alle størrelser opp til 160 cm, det siste riktignok heller sjelden. Fargene kan variere, mønsteret

på ryggen er uregelmessig oppdelt, øyespaltene vertikale, og halens spiss et godt stykke fra kloakkåpningen. Bittet er som regel dobbelt og gir til sammen 4 små sår, tydelig to og to uavhengige av hverandre. Det blør ofte rikelig fra bittet, som ellers gir hurtig hevelse og blåfarging av huden rundt.

TILTAK: Hev den skadde lemensdel. Bind om ovenfor bittet slik at venene stoppes, men pass på at pulsen likevel er følbar. Immobiliser bittet med spjelking og ta tre ormetabletter (Prometazin/Prednisolon).

Dette skal finnes i sanitetsveske for lag. Bring pasienten hurtigst mulig til lege med pasienten helt i ro. Men husk at det er ingen grunn til panikk. Det går minst 2-3 timer før det er fare på ferde.

SKORPION:

Det finnes to typer i området — den gule og den sorte. Den gule er den klart farligste, mens den sorte er den vanligste. Den giften skorpionene har er en nervegift som gir utstrålende smerter, lokale kramper og en sjelden gang lammelser-også

dette lokalt.

TILTAK: Også her skal hvis mulig, veneblodet stoppes med en lett tourniquet. NB: Følbar puls nedenfor ombindingen. Ta to ormetabletter og så til lege så hurtig som mulig. Dersom det er langt til lege og at det er sanitetsmann nærmere, så har flere av disse lokalbedøvelse. Og smertene kan lindres øyeblikkelig med 1/2 — 1 vkXylokain eller Lidokain satt direkte i innstikkpunktet vel 1/2 cm dypt. Ellers skal også her den skadde lemensdel immobiliseres for transport til lege eller sanitetsmann.

SKOLOPENDERSKORPION:

Dette er et mere skrekkinngytende enn farlig kryp, men de biter seg fast med alle beina og kan være både vonde og vanskelige å få av. Som oftest må en lege eller en sanitetsmann skrape eller plukke ut deler av beina. Men mange av skolopenderne slipper hvis det helles bensin eller sprit over. Det som er viktigst når det gjelder disse dyrene er å få rengjort sårene godt. Sørg for å få fjernet alle rester av klør samt å behandle i flere dager med antibakterielle salver eller pudder for å hindre infeksjon. Ta ellers to ormetabletter i disse tilfellene også,

men det er ikke nødvendig å oppsøke lege dersom man selv får fjernet alle delene av skolopenderen.

HORNET (Kjempeveps):

Som oftes svært ubehagelige, men ikke direkte farlige stikk. Giften er basisk, så litt av smertene kan lindres ved å applisere en syre (eddik, sitron o.1) lokalt. Ta to ormetabletter og hold den kroppsdel er stikket sitter mest mulig i ro. Lokalbedøvelse kan her som for skorpionstikk være smertestillende.

De fleste andre stikkende og bitende slanger og insekter i området er ufarlige, selv om de selvsagt kan være ubehagelig nok.

Tilslutt et godt råd: Drikk ikke av en colaboks som har stått ute uten at du er helt sikker på at det ikke er veps eller bier nede i boksen. Et stikk i munnen eller halsen kan være farlig.

PX-ENS OMSETNING PÅ 15-20 MILLIONER ARLIG: PRISENE 20-50 PROSENT UNDER NORSK PRISNIVÅ

— Mitt inntrykk er at endel av de som nu er kommet ned i NORBATT VIII hadde regnet med at at prisene på PX-en skulle ligge lavere enn hva tilfellet er. Men alt har sin forklaring, sier PX-sjef kaptein Jan Syvertsen, som faktisk er igang med sin tredje periode som leder for NORBATTs storbutikk, som har en omsetning på 15-20 millioner kroner i året.

— Dersom en sammenligner de prisene vi opererer med på PX-en og på kantinene med prisene i Norge vil en raskt finne ut at vi ligger 20-50 prosent under det norske prisnivået. Men dersom en sammenligner med prisene i "Jallasjappene" vil nok bildet bli et annet. Også dette har sin forklaring. Vi er av UNIFIL pålagt å gjøre mest mulig av våre innkjøp i vertslandet — i dette tilfellet Libanon. I dette landet er det kun en leverandør som er godkjent av UNIFIL og Generalintendanten i Norge. Det sier seg selv at den ene leverandører er klar over forholdene. Større konkurranse om leveransene til vår PX hadde nok resultert i lavere priser. "Jallasjappene" derimot kan benytte seg av "offisielle og uoffisielle" kanaler som gjør at de kan operere med lavere priser på flere varer.

— Hva så med vareutvalget, Syvertsen?

— Stort sett har vi meget få klager på vareutvalget, men forholdene her nede er ikke som i Norge hvor en kan ringe til grossisten når en er fri for en vare og så går det bare noen timer før hyllene er oppfylt igjen. For tiden har vi anledning til å ha varer for 1000 kroner pr. mann på lager til sammen 670 000 kroner for hele bataljonen. Sett ut fra våre ønsker er dette i minste laget. Dette fører til en liten varebeholdning og høyere priser. Vi arbeider med en løsning som kan bedre på forholdet og jeg håper at vi får et positivt svar. Det ville i så fall bety enormt for oss, fortsetter Syvertsen.

— Av grunner som er nevnt foran er vi ikke i stand til å ha store varepartier på lager. Derfor bruker vi PX-en nærmest som utstilling og tar opp bestilling på de dyre kapitalvarene. Bestillingstiden kan faktisk variere fra 14 dager til 2-3 måneder. Her vil jeg igjen minne om at vi ikke er i Norge, men i en krigssone i Libanon. Vi har sett utallige eksempler på at folk bestiller dyre ting som de tror de har råd til, men når varene ankommer har de ikke penger til å løse den ut. Slike forhold vil vi he unngå. Når en

Fen. Hoffmann (tv), kap. Syvertsen, sgt. Tendeland og Sandmal

bestilt vare er ankommet PX-en blir kunden oppringt. Dersom ikke varen blir hentet innen tre uker vil den bli solgt. Dersom dette skjer vil dessuten vedkommende miste retten til å bestille varer, sier Syvertsen, som nu er i gang med å forberede juleinnkjøpene til PX-en.

— Vi vil selvsagt gjøre vårt beste slik at vi kan tilby endel

typiske presangvarer, men jeg vil minne om at vår primær oppgave er å forsyne bataljonen med forbruksvarer som benyttes i den daglige tjeneste, avslutter PX-sjefen.

BLUE BERET-nå også med 1000-tips

Tips oss om det skjer noe i ditt kompani, din tropp, ditt lag eller din forlegning.

Liten nyhet eller stor — Blue Beret er interessert i alt som fører seg i NORMAINTCOY, NORCO, MOVCON og NORBATT AO.

Har noen gjort et eller annet

bemerkelsesverdig, for eksempel tatt marsjmerket 10 ganger, gått til topps i konkurranser, blitt pappa, slått et slag for fellesskapet gjennom ekstraordinær innsats eller på annen måte gjort noe som du mener fortjener omtale i Blue Beret — ta kontakt.

Vi i Blue Beret-redaksjonen

ønsker å bringe både store og små nyheter fra så mange små enheter som mulig. Men skal vi klare dette på en tilfredsstillende måte er vi helt avhengig av tips fra dere. I NORBATT VII fikk vi ved flere anledninger høre følgende: — Hvorfor var ikke Blue Beret tilstede da det og det skjedde? Da måtte vi som sant si at vi visste ikke om

hva som skulle skje. Et lite tips i øret og vi hadde vårt tilstede og forevige begivenheten.

Som de store norske aviser kan vi ikke love 1000 kroner til månedens beste tips, men vi kan i alle fall love 1000 takk.

MANGE FOR- ANDRINGER SIDEN 1. ★KONTINGENT★

— A tjenestegjøre i NORBATT VIII kan ikke sammenlignes med de de forholdene vi hadde á slite med i NORBATT I. Det var tider det. Det mener Narve Monsrud, idag sjåfør i transportlaget, men for vel tre år siden geværmann i 1. laq. 2. tropp kp B i NORBATT I.

Og Monsrud og hans tropp fikk oppleve litt av hvert i løpet av kontraktperioden. — Jeg fikk desverre ikke med meg starten da jeg kom hit ned som erstatningsmannskap omlag en måned etter at de norske FN-styrkene var sendt inn i området.

I begynnelsen var troppen til Monsrud stasjonert i Kaoukaba og var der til nepaleserne overtok. Før de dro fikk de imidlertid oppleve et par-tre timers heftig kamp med de palestinske troppene i området-en trefning nordmennene avgjorde til sin fordel. Lagføreren i laget til Monsrud, fenrik Hole, var den eneste av de norske som ble skadd i "slåget om Kaoukaba". Hole fikk et skuddsår i foten. Derimot mistet palestinerne flere soldater, i den heftige kampen.

— Selv løsnet jeg ikke et eneste skudd i denne kampen med palestinerne. Jeg ble nemlig avgitt til et annet lag som hadde lite folk og ble der satt til á bære ammunisjon bakfra til de som lå i stillingene og skjøt. Det var ikke akkurat hyggelig á løpe over åpne felter med tunge ammunisjonsbærer

mens kulene plystret i lufta, men reaksjonen kom ikke før etterpå. Jeg tror alle som en i troppen var innstilt på á gjøre sin del av jobben og så vidt jeg kunne bedømme det hele fungerte troppen virkelig godt. Etterpå er det blitt sagt at vi var den første rene norske troppen som var i kamp etter andre verdenskrig, men om dette er riktig skal ikke jeg si med sikkerhet. Jeg vet i alle fall at jeg var med i det kanskje største slaget noen norsk FN-avdeling har vært involvert i Sør-Libanon, sier Monsrud videre.

— Vi fikk etter hvert et meget godt forhold til de sivile i Kaoukaba og det var derfor vemodig á reise derfra og overlate stillingene til nepaleserne. Da vi dro sto de sivile utenfor sine hus og tok avskjed med oss. De ville ikke at viskulle dra og den dagen kommer jeg aldri til á glemme. Jeg har nu etter at jeg kom tilbake hatt lyst til á dra opp til Kaoukaba for á hilse på gamle kjenninger, men så langt har det blitt med tankene.

Etter at troppen forlot Kaoukaba ble det vaktoppdrag i Naqoura for troppen for godt ble plassert i El Khraibe-området der 4-9 idag ligger. I Naqoura fikk Monsrud oppleve á se en av sine kamerater bli drept i en vådeskuddulykke. Ni mann satt på køyene og pratet. En av disse, forøvrig en meget habil pistolskytter, satt og klikket med en revolver. Plutselig gikk et skudd av og skuddet traff en av de andre i hodet og vedkommende døde momentant. — Russisk rulett, het det i overskriftene i flere norske aviser. — Tøv og tull. Det var et vådeskudd, sier Monsrud.

NORBATT-VETERAN MED KRIGSERFARING SER TILBAKE:

— Jeg glemmer aldri slaget om Kaoukaba, sier "krigsveteran" Narve Monsrud

Mens troppen delvis bodde i hus i Kaoukaba og i Naqoura, fikk en føle det virkelige feltlivet på kroppen i El Khraibe.

— A flytte ut i telt med hele troppen etter at en først hadde bodd i hus var naturlig nok ikke sårlig populært. Men da vi først fikk innrettet oss gikk også det på et vis. Men det var nok av småkryp og det gjaldt á se seg godt om før en gikk til køys om kvelden. Særlig var det mye skoløpenderskorpioner.

— Når jeg nu tenker tilbake på den tiden i NORBATT I er det svært mye som har forandret seg i mellomtiden. Først og fremst boligforholdene, maten og ikke minst de

sanitære forholdene. I El Khraibe sto det et tørrklosett med en plastsekk nedi under åpen himmel — det var vårt toalettilbud. Men også i den daglige tjenesten er det stor forskjell. Idag synes jeg man henger seg opp i smådetaljer som dengang ikke ble ofret en tanke. Dessuten er situasjonen i området nu svært rolig. Den gangen hørte kanontorden og eksplosjoner med til hverdagen, avslutter Monsrud, som karakteriserer dagens tjeneste som reneste ferien sammenlignet med NORBATT I. Men Monsrud legger heller ikke skjul på at endel av forklaringen henger sammen med at han nu er sjåfør mot tidligere geværmann....

LANDSBYENE I NORBATT AO

Innenfor det norske ansvarsområdet, det som vi til daglig kaller NORBATT AO, finnes det flere spennende og små landsbyer som vi skal presentere i dette nummer av Blue Beret. Opplysningene om landsbyene og innbyggerne er hentet fra forskjellige kilder. Enkelte opplysninger er kanskje ikke helt korrekte da det er vanskelig for ikke å si umulig å kontrollere våre kilder. Men vi håper og tror at denne presentasjonen av NORBATT-BYENE VIL GI ET TILNÆRMELSESVIS RIKTIG INNTRYKK AV FORHOLDENE.

FERDISS

Ferdiss har en fredelig historie bak seg, som er uvanlig i denne krigsherjede delen av Libanon. Byen er stort sett blitt spart for kamphandlinger, selv om det ved enkelte anledninger er blitt skutt med artilleri mot byen.

Byen har omlag 500 innbyggere, som alle er fredelige drusere som blir respektert av alle. De omlag 75 husstandene i landsbyen driver alle med jordbruk og husdyrholdet og de øvrige produktene går stort sett i sin helhet til eget forbruk. Eneste unntak er olivenproduksjonen som betyr svært mye for Ferdiss. En normal olivenhøst er på vel 70 000 kg. Ferdiss-innbyggerne dyrker videre appelsiner, valnøtter, korn og grønnsaker.

Som så mange andre steder i området er det lite med arbeid. Derfor reiser flere fra Ferdiss vinterstid på sesongarbeid.

HEBBARIYE

Hebbariye er en typisk arabisk landsby. Om sommeren er innbyggertallet på omlag 2700 innbyggere, men minst 1000 av disse forlater byen om vinteren. De fleste for å ta seg sesongarbeid, men mange for skolegang.

Næringsgrunnlaget i Hebbariye er spinkelt. Det karrige fjellandskapet utnyttes imidlertid så godt at landsbyen

Ferdiss – en stille og fredelig landsby i NORBATT AO.

er omtrent selvforsynt med kjøtt, korn og grønnsaker. Som i mange andre landsbyer i området er olivendyrking meget viktig. Omlag 15000 oliventrår blir høstet av innbyggerne i Hebbariye, som forøvrig har to olivenpresser. Oljen blir omsatt både i Chtaura og Beirut.

Men ikke alle i denne landsbyen er opptatt av olivendyrking, husdyrhold og jordbruk. Flere familier lever av håndverk og byen har videre flere butikker som gir et sikkert utkomme til flere familier.

Som Ferdiss har også Hebbariye vært spart for de helt store kamphandlinger, men granatnedslag har forekommet. Men sammenlignet med andre landsbyer i området har imidlertid Hebbariye sluppet billig fra de lange krigshandlingene i området.

I Hebbariye finner vi videre ruinene etter et gammelt

romersk tempel. Dette er en severdighet som sannsynligvis er bygget for godt og vel 2000 år siden

RACHAIYA EL FOUKHAR

Krukkebyen er den mest ødelagte og sundskutte landsbyen innenfor NORBATT AO. Engang bodde det omlag 1500 innbyggere i byen, men idag er det bare 150-200 igjen i ruinene. Flere av disse lever under nokså kummerlige kår.

Leirkrukkeproduksjon har flere hundre års tradisjon i Rachaiya el Foukhar. Etter den israelske invasjonen i 1978 var det i den første tiden så som så med pottemakeriet, mens det i sommer har det vært full produksjon ved de seks-syv "fabrikkene". Tilsammen er det syv familier som driver pottemakeri i denne landsbyen og hver familie har sin egen fabrikk. Hver av disse lager fra 10 000 til 40 000 krusker i løpet

av vel fire hektiske sommermånedene, som er produksjonsperioden. Når dette leses er sesongen omtrent over så de som skal sikre seg Rachaiya-krusker må være raskt ute. I sommer er det laget omlag 250 000 krusker i Rachaiya. Rachaiya-krukkene er svært populære over hele Midt-Osten fordi de har den egenskapen at de holder vannet kaldt selv om kruska blir stående i sola over et lenge tidsrom. Akkurat dette må jo kunne sies å være en meget nyttig egenskap i et land hvor sol og varme dominerer mesteparten av året.

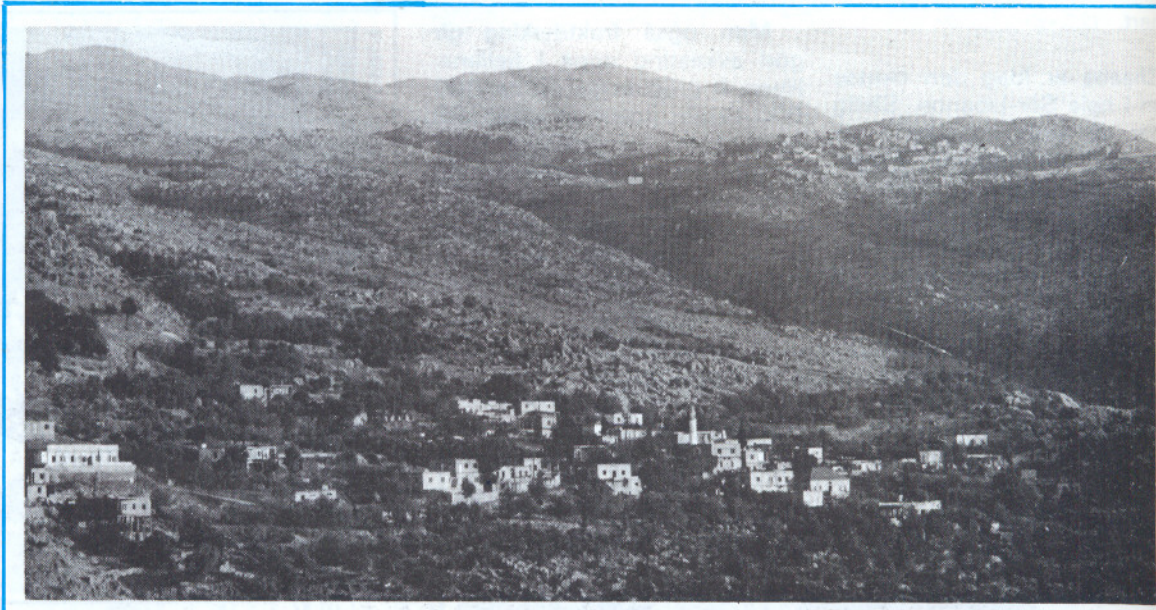
Innbyggerne i Rachaiya tilhørte flere forskjellige kristne religioner som romersk-katolske, romersk-ortodokse og protestanter, som hver hadde sin egen kirke i landsbyen.

De som lever i Rachaiya idag henter sitt utkomme i jordbruk, krukkeproduksjon og litt handel. Men jordbruksvirksomheten er

langt fra hva den engang var. Store deler av den dyrkbare jorda ligger nu brakk. Før krigen bröt ut blomstret handelen i Rachaiya el Foukhar. Da var det faste markedsdager med stor virksomhet, men dette er det nu slutt på.

KAFR HAMAM

Kafr Hamam er en typisk libanesisk landbruksby. Med meget få unntak lever de omlag 500 innbyggerne i byen av den avlingen landbruksvirksomheten gir. Geiter og storfedrift og omlag 1500 produktive olivetrær hører også med i bildet. Oliven er også det eneste som omsettes på markedet. De andre produktene er til eget behov.

Kafr Hamam

För stridighetene bröt ut i området bodde det omlag 1000 innbyggere i Kafr Hamam, men idag er bare halvparten tilbake. Under den israelske invasjonen i 1978 var det store kamphandlinger omkring byen, men Kafr Hamam fikk langt tidligere smake på krigens redsler. Alt i 1970 ble omlag 40 hus i byen ødelagt under heftige bombeangrep.

EBEL ES SAQI

Landsbyen hvor NORBATT har sitt hovedkvarter kjenner vel de aller fleste. Ebel es Saqi skiller seg mye ut fra de andre byene i vårt AO. För krigen var den en rik og blomstrende landsby med vel 1500 innbyggere og i denne perioden ble det omsatt oliven, kjøtt, frukt og grønnsaker på flere forskjellige markeder. Så sent

som i 1975 ble det for eksempel omsatt frukt og grønnsaker for 700 000 libanesiske pund — en anseelig sum etter libanesiske forhold.

Ebel es Saqi var för krigen et slags senter for området rundt. På den tiden var det både bibliotek og et lokalhistorisk museum i byen.

Men krigshandlingene, spesielt i 1978, gikk meget hardt ut over Ebel es Saqi. Folket flyktet nordover til Beirut og andre større byer. De kulturelle samlingene ble ødelagt og hvert eneste hus fikk tildels store skader etter de harde krigshandlingene.

Men da norske FN-soldater

rykket inn i Ebel es Saqi i april 1978 var det enkelte av landsbyens innbyggere som fattet nytt håp. I alle fall var det flere som flyttet tilbake og begynte straks å sette i stand sine tidligere hjem. Idag bor det omlag 300 mennesker i byen, men stadig flere har tanker om å vende tilbake, noe som så avgjort er UNIFIL og de norske FN-styrkenes fortjeneste. Bataljonsledelsen har spesielt det siste halvåret merket en stor pågang fra sivile som vil ha tilbake de husene vi idag leier. På sikt kan en derfor regne med at innbyggertallet i landsbyene rundt om i NORBATT AO vil stige.

CHEEBA

En meget interessant og

spennende by. Alle som har anledning bör etter vår mening avlegge denne byen et besök i løpet av perioden. Cheeba er den største av NORBATT-byene og ligger på omlag 1400 meters høyde inne i fjellene i grensestrøket mellom Libanon, Syria og Israel. Folketallet er på 12-13 000, men i løpet av sommeren vokser innbyggertallet med 5000. Grunnen til dette er at en rekke Cheeba-beboere arbeider i Saudi-Arabia, Kuwait og Emiratene og i ferien vender de alltid tilbake til denne merkelige byen oppe i fjellene. Hver sommer kommer det for eksempel 300 biler til Cheeba bare fra Kuwait! Det forteller litt om tilstrømmingen.

Cheeba er kjent som smuglerbyen. Smugling, eller import og eksport som innbyggerne kaller det, har meget lange tradisjoner. Inntil for 25-30 år siden var smugling næringsvei nummer en i Cheeba. Da ble det smuglet hasj fra Baalbek-området til Syria og derfra videre til Jordan, Egypt og andre arabiske land. Det smugles også idag, men det er ikke hasjen som dominerer. Amerikanske sigaretter, TV-apparater, stereo-anlegg, radioer og annet elektrisk utstyr fraktes på eselryggen over til Syria i ly av mørket. Inne på syrisk grunn lastes varene for å gi plass til andre varer som skal inn i Libanon. Tepper og tekstiler har do-

Hebbariye

minert.

Cheeba er idag den rikeste byen i hele Sør-Libanon. Særlig tjener de som arbeider i de arabiske olje-landene meget bra. Det sies at en av disse har bygd seg et hus i Cheeba til 1. million libaneserpund, der hver håndhugget sten kostet 15 dollars!

Men også frukt dyrking gir god avkastning oppe i fjellene. Hvert år produseres det ca. 300 000 kasser epler der oppe. 90 prosent av befolkningen lever av jordbruk og frukt dyrking og feavl. Omlag 10 000 geiter krabber rundt om i liene og fjellene. Byen har videre en nokså stor handelsstand.

Rachaiya el Foukhar — den mest ødelagte landsbyen i den norske sonen.

Krukkene har gjort Rachaiya kjent over store deler av Midt-Osten.

Ebel es Saqi

Vår tidlige ute med juleposten

Det er heldigvis (?) lenge igjen til jul, men likevel finner postmesteren det på sin plass å minne om jula allerede på nåværende tidspunkt. Jula er normalt postetatens

“höysesong” og det er all grunn til å forvente at det blir sendt utallige julepakker både fra og til Libanon.

— Skal en være sikker på at

julepakker fra Libanon til Norge skal nå frem i før jul, må en være tidlig ute. Derfor har vi bestemt at disse pakkene må være oss i hende senest innen 30. november klokken 1600. Det er postmester og kaptein Eivind Evensen som sier dette til Blue Beret.

— Når det gjelder julepakker fra Norge og til Den Norske FN-Styrke i Libanon må disse foreligge i Oslo senest 11. desember. I praksis betyr dette at de som bor utenfor Oslo må få pakkene avgårde i god tid før denne datoen. Hovedgrunnen til dette er at militærflyet er innstilt i uke 48 og uke 50.

— Store brev og ilpakker i begge retninger vil nå frem i tide om de sendes en uke etter de tidligere oppgitte datoene.

— Som en konklusjon vil jeg si at det lønner seg å være tidlig ute med julepakkene og juleposten. Og vær særlig nøye med innpakningen. Stor trafikk medfører som regel ekstra belastning på posten og det ville være synd om verdifulle pakker skulle bli ødelagt på grunn av dårlige innpakninger. Jeg håper og regner med at alle her nede informerer sine forbindelser hjemme om de nevnte innleveringsfrister, avslutter postmesteven.

... og de påfølgende parerende i Norge blir redde for oss når de leser eller hører at det er strids-handlinger i Sør-Libanon.

UNIFIL, DE ANDRE OG DEG!

Dette kartet viser hvor NOR-BATT ligger, hvor VERKSTED-KOMPANIET er, og hvor NORCO befinner

seg i forhold til resten av UNIFIL. Haddads enklave, Israel og resten av Libanon.

Vi foreslår at du sender dette «Blue Beret» hjem til dine nærmeste og merker av hvor du selv holder til. Så kan man kanskje unngå unødige frykt og

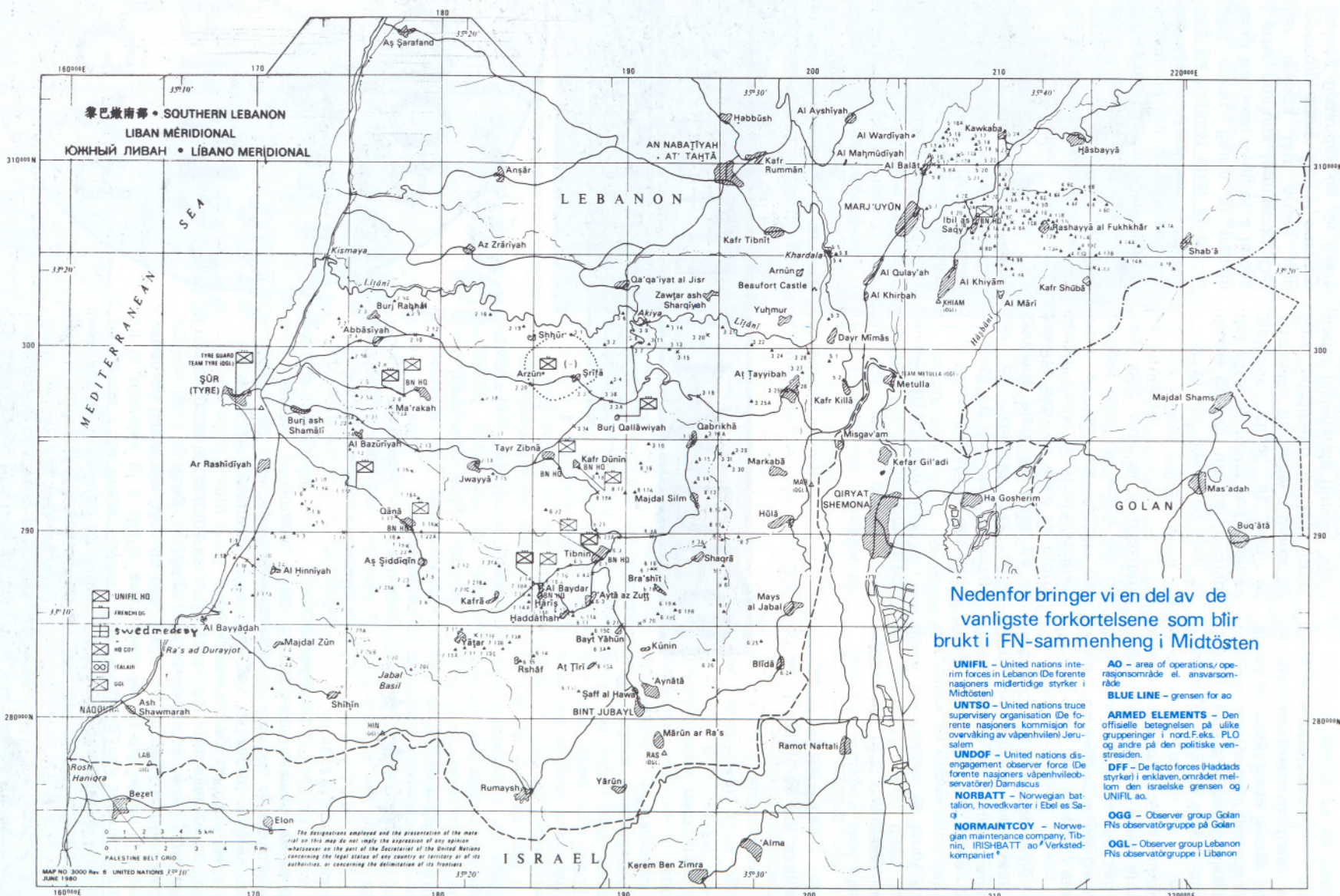
usikkerhet hjemme neste gang det kommer urovekkende meldinger fra Sør-Libanon.

Det drives en intens propagandakrig i Midtøsten. Meldingene fra Sør-Libanon er ofte sterkt forvansket og upresise når de kommer hjem.

SYD LIBANON

DU er den nærmeste til å fortelle dine pårørende om hvordan livet her nede arter seg for deg. DU har informasjonsplikt overfor de som er glad i deg og tenker på deg.

Skriv derfor hjem ofte!

Nedenfor bringer vi en del av de vanligste forkortelsene som blir brukt i FN-sammenheng i Midtøsten

- UNIFIL** - United Nations interim forces in Lebanon (De forente nasjoners midlertidige styrker i Midtøsten)
- UNTSO** - United Nations truce supervisory organisation (De forente nasjoners kommisjon for overvåking av våpenhvilen i Jerusalem)
- UNDOF** - United Nations disengagement observer force (De forente nasjoners våpenhvileobservatører)
- NORBATT** - Norwegian battalion, hovedkvarter i Ebel es Saq
- NORMAINTCOY** - Norwegian maintenance company, Tibnin, IRISHBATT og VERKSTED-kompaniet
- AO** - area of operations/operasjonsområde el. ansvarsområde
- BLUE LINE** - grensen for ao
- ARMED ELEMENTS** - Den offisielle betegnelsen på ulike grupperinger i nord.F.eks. PLO og andre på den politiske vestsiden.
- DFP** - De facto forces (Haddads styrker) i enklaven, området mellom den israelske grensen og UNIFIL ao.
- OGG** - Observer group Golan FN's observatørgruppe på Golan
- OGL** - Observer group Lebanon FN's observatørgruppe i Libanon

SLIK GÅR DU FREM VED VÅ- PENKJÖP

En sak som stadig dukker opp ved de forskjellige norske FN-avdelingene er ulovlig ervervelse og besittelse av våpen. Dette er en sak det egentlig ikke er nødvendig å utsette seg selv for da man uten for store problemer i de fleste tilfellene vil få tillatelse til å skaffe seg våpen på legalt vis. Men da må en gå riktig frem. Fremgangsmåten er følgende:

1) Man får gjennom MP-kontoret en søknadsblankett som sendes lensmann eller politi på hjemstedet.

2) Når denne blir oversendt i godkjent stand kan våpenet kjøpes, men skal umiddelbart etter kjøp overleveres børsemaker til oppbevaring. Ved hjemreise, enten det er permisjon eller dimisjon, kan våpenet tas med etter permisjon

kan våpenet ikke tas med tilbake til Libanon. Våpenet skal dessuten oppgis til politi eller lensmann på hjemstedet.

Når det gjelder våpenkjøp i Libanon ligger prisene ofte på et behagelig nivå sammenlignet med det en må betale hjemme. Det er mulig å få kjøpt håndvåpen av stort sett alle typer og modeller, men vær oppmerksom på at det er mange ukurante kopier og modeller i omlöp og dersom en ikke er våpenkjenner kan en bli grundig lurt.

IKKE LA DROSJESJÄFÖRENE

I BEIRUT FLÄ DEG

De aller fleste av oss kommer kanskje en eller annen gang i löpet av kontraktperioden til den libanesiske hovedstaden Beirut. Da er drosje det eneste fremkomstmidlet inne i selve byen og i den forbindelse vil vi gjerne komme med en advarsel til de som ikke kjenner forholdene. La ikke drosjesjäförene i Beirut flä deg. At de vil prøve seg er temmelig sikkert, men da gjelder det äv være bestemt og fast i oppturen.

För krigen fantes det ordnede forhold med faste priser og denslags, men slike ting eksisterer ikke nu. All snakk om tariff er det reneste töv.

När en libaneser er ute og tar drosje finner han seg ikke i ä bli försökt plyndret prismessig av drosjesjäfören. Det bör heller ikke FN-Ola finne seg i. Det koster for eksempel maks 30 pund ä ta drosje fra flyplassen og inn til Beau Rivage Hotel, det hotellet vi vanligvis bruker.

Og prisen den motsatte veien er da selvfølgelig den samme. Fra Beau Rivega til Hamra Street (forretningsströket i sentrum) er prisen maksimalt 15 pund, men på dagtid kan det holde med 10. Det betaler sivile libanesere og det er ingen grunn til at vi betaler det dobbelte fordi vi bärer blå beret og har blå troskyldige öyne.

Glem heller aldri at drosjesjäförene krever — og får, også hos de sivile, omtrent dobbel pris etter at det er blitt mörkt om kvelden. Den utgiften slipper du om du gjør som du har fått beskjed om — holder deg på hotellet etter at det er blitt mörkt. Beirut er nemlig langt fra noen trygg by ä ferdes i etter mörkets frembrudd. Det har mange fått erfare opp gjennom ärene. Det er omtrent lovlöse tilstander og de fleste nattevandrerne bärer våpen av et eller annet slag.

Rekappene anbefaler

fölgende regler när du skal kjöre drosje i Beirut:

1) Gär aldri inn i drosjen för du har avtalt prisen med sjäfören. Forviss deg om at han har forstått hva du mener.

2) Gi drosjesjäfören det turen er verdt og det dere ble enige om på forhänd. Ha alltid pengene klare og husk på at enkelte aldri gir igjen på större sedler. Forlat bilen umiddelbart etter at du har betalt det belöpet dere ble enige om og begi deg aldri til ä diskutere saken videre.

3) Er du alene og skal ta drosje gå aldri inn i en bil hvor det sitter en mann ved siden av sjäfören. Husk at det er kriminelle tilstander i Beirut og flere nordmenn er blitt ranet under tilsvarende forhold. Vär i det hele tatt forsiktig hva du foretar deg i Beirut. Husk det er en by omtrent uten lov og orden og tro for all del ikke at

en tur i Beirut er det samme som en tur i en norsk by.

Drosjer i Libanon skal etter reglene ha röde nummerskilter og taximerke, men disse reglene overholdes sä langt fra. Det drives en intens piratkjöring med privatbiler og noen av disse karene er harde negler som kan bringe deg opp i tröbbel om du ikke er forsiktig.

Skal du på langtur med drosje, for eksempel fra Beirut til Ebel es Saqi lönnner det seg ä ringe etter drosje. Disse stasjonene driver med leide sjäförer på en seriös måte. De er ikke interessert i ä få klager eller därlig presse som kan ödelegge eller skade forretningen. Blant annet på Hotel Beau Rivage har de telefonnummer til flere av disse taxisentralene.

Oliveninnhøstingen er igang:

SKOGBRANN DYRERE ENN KRIG

Oliveninnhøstingen er så smått begynt å komme igang i området. Tusenvis av verdifulle trær skal høstes, men lokale eksperter Blue Beret har vært i kontakt med karakteriserer årets avling som under middels. Hva som er årsaken til dette var det ikke mulig å få svar på.

Før krigen var olivendyrking næringsvei nummer en i de aller fleste landsbyene innenfor NORBATT AO, men det er ikke tilfelle idag på grunn av at svært mange trær er blitt ødelagt som en følge av krigshandlingene. Bare i Ebel es Saqi var det før krigen omlag 25 000 produktive trær, men idag er det bare vel 7000 som bærer frukt. En del strøk med under de første kamphandlingene mellom PLO og falangistene, andre ble ødelagt under den israelske invasjonen, men største-parten av de trærne som er blitt ødelagt strøk med under en serie skogbranner fra 14. juni og åtte dager fremover i 1979. Nu har riktignok flere av de skadde trærne båret frukter siden, men avlingene har vært meget små og langt under det som er normalt for et tre uten skade.

Et oliventre er verd fra 200 til 1000 libanesiske pund alt etter hvor stor avling treet bærer. Våre lokale kilder setter gjennomsnittsprisen til omlag 500 pund. Bruker vi dette beløpet finner en fort ut at bare i Ebel es Saqi har det i de siste årene gått tapt olivetrær til en verdi av hele 5 millioner libanesiske pund!

Og tro for all del ikke at ødelagte oliventrær lar seg erstatte på kort sikt. Det vil gå mange år fra et tre blir pantet til at det gir avling. Når et oliventre plantes er det på tykkelsen av en blyant. Senere må det podes og deretter er det bare å ta årene til hjelp. I mellomtiden eller ventetiden

må jorden rundt pløyes, vannes og gjødsles for å få treet eller trærne til å vokse så hurtig som mulig. Først etter 15 års stell vil treet gi sine første frukter, men enda vil det gå noen år før treet virkelig begynner å gi stor avkasting. Skal en regne produksjonstapet i de 15 årene det tar å få frem alle de trærne som er blitt ødelagt bare i Saqi-området, kommer en opp i svimlende beløp.

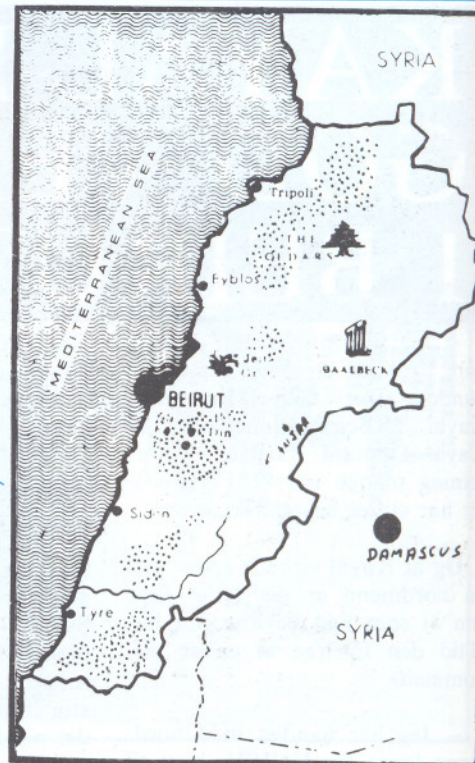
Området rundt Ebel es Saqi er berømt for sine gamle oliventrær. Eksperter som har besøkt byen og undersøkt forholdene sier at i sørenden av byen – ikke langt fra 4-1 B – er det et tre som er flere tusen år gammelt. I en olivenlund like nedenfor den nye kirkegården – øst for den øvre kirken og ned mot Hasbanidalen – finnes trær som ble plantet i Romertiden – før Kristi fødsel.

Blant de trærne som gikk tapt var det både yngre og eldre. Ekspertene anslår alderen ved å måle ornfanget. Et alminnelig bra tre gir en normalavling på omlag 20 kg.

Innbyggerne i Ebel es Saqi tenker fortsatt tilbake på de junidagene i 1979 da en masse verdifulle trær gikk tapt. I perioder sto det olivenlunder i flammer rundt hele byen. Øst for byen mistet eierne 50 trær etter en brann som skyldes at en snublebluss ble utløst. I sør var fosforgranater årsaken. I vest er en ikke helt sikker på brannårsakene, men skogbrannene i olivenlundene kom i bølger. Flere ganger regnet en brannen som slukket, men neste dag blusset det opp igjen. Dette fortsatte i flere dager og det var her de største skadene skjedde. NORBATT-soldater hjalp til under slokkingen og på det meste var det 50 soldater med tankvogn med i slokking-sarbeidene.

En middels stor familie

steder
man
dyrker
oliven
i
Libanon

Det er lite oliven på trærne i år, fastslår disse to fra Rachaiya el Foukhar.

trenger ikke så mange produktive oliventrær får å leve brukbart. Ofte kan 20-30 være nok. I flere familier har en den tradisjonen at hver gang et guttebarn blir født planter bestefaren minst 20 oliventrær som

gutten skal få. Når gutten er voksen og begynner å tenke på å stifte familie har han allerede takket være oliventrærne et godt startgrunnlag.

KAYAL-EN GOD VENN I BEIRUT

— Jeg liker nordmenn — ikke bare fordi de er mine aller beste kunder. Det sier Mouhamad Kayal i Beirut, innehaver av Kayal Oriental Bazaar, en forretning mange norske FN-soldater har stiftet bekjennskap med.

Og at Kayal virkelig setter pris på nordmenn er det langt flere enn vi som kan bevitne. En har alltid den følelsen at en er velkommen.

— Jeg har handlet med nordmenn lenge før UNIFIL kom til Libanon. Den tiden det virkelig var trafikk på havna i Beirut var det mange norske sjøfolk blant mine kunder. Etter krigen har trafikken på havna stilnet kraftig, men gjennom UNIFIL har jeg fortsatt god kontakt med nordmenn — en kontakt jeg og de andre her på butikken virkelig setter pris på.

I de første kontingentene var

det heller beskjedent med norske kunder hos Kayal, men etter hvert som navnet ble kjent har flere og flere og flere norske FN-soldater blitt oppmerksom på stedet. —

— Dette tar vi som et tegn på at vi har gitt våre norske venner god service opp gjennom årene. Særlig i det siste året har tilstrømmingen av norske FN-soldater til min forretning vært stor. Stort sett hver eneste dag er det nordmenn her og de er alltid velkommen, sier Kayal.

Det er helst gull og sølvvarer FN-Ola kjøper i denne meget populære Beirut-butikken, som også har et bra utvalg i fine orientalske souvernirs. Og handler du hos Kayal blir du i alle fall ikke lurt opp i stry. De varene Kayal fører er av god kvalitet og er du i tvil kan du ta for eksempel gull med deg hjem til Norge og få det undersøkt før du betaler. Kayal gir videre kreditt til nor-

Kayal (i midten) med sin nevø (tv) og sin fetter, som hjelper ham med hans orientalske bazar.

dmenn og der får du videre vek-slet penger til de kursene bankene opererer med.

Kayals forretning ligger i bydelen Ein Emraise — en av de bydelene som fikk hardest med-fart under borgerkrigen og de senere urolighetene i Beirut. Like ved ligger forresten det tidligere luksushotellet Holiday Inn, som i likhet med de fleste andre husene i området ble helt rasert under krigen. Idag ligger det som engang var Beiruts fineste hotell der som et ubehodd spøkeleshus.

— Men idag er denne bydelen en av de aller roligste-kanskje den aller roligste-i hele Beirut. Det henger sammen med at ingen av

de organisasjonene som er inn-blandet i konflikten har kontorer i området.

— Har så Mouhamad Kayal noen tro på at den engang skal bli slutt på konflikten i Libanon og Beirut?

— Alt har sin ende — også denne konflikten selv om jeg gjerne innrømmer at det ofte ser håpløst ut. Jeg både håper og tror at vi skal få tilbake den tiden vi hadde før urolighetene bröt ut, men når vil jeg ikke spå noe om, avslutter mannen som etter hvert har skaffet seg mange norske venner på grunn av god service, årlighet og ikke minst hjelpsomhet.

ADVARSEL FRA ORDOFF:

VIS OMTENKSOMHET I OMGANG MED SIVIL EIENDOM

— Vis omtenksomhet og forsiktighet i omgang med sivil eiendom i området. Det er ord-off, kaptein Odd Bratlie som kommer med denne advarende pekefingeren til oss alle. Ubetenksomhet kan lett komme til å føre til erstatningskrav fra sivilbefolkningen mot de norske FN-styrkene.

— Flere sysler kanskje med tanker om å gjøre visse om-disponeringer og forberedelser i de sivile husene vi leier for å stå best mulig rustet til vinterkulda setter inn. Jeg vil anbefale alle om å klarere dette med huseierne før det settes igang. Selv om vi har eksempler på at vi i mange tilfeller faktisk

har rustet opp husene, har det likevel kommet erstatningskrav. Derfor er det best å ha klarlagt alle forhold før det settes igang med litt større vinterforberedelser. Er det noen som er i tvil kan de ta kontakt med meg. Det er bedre å spørre for mye enn å bli plaget med ubehagelige erstatningskrav, fortsetter Bratlie.

Bratlie minner også om at den frukten som vokser i hagene rundt om i området ikke tilhører oss. Nu er frukthøsten

stort sett over, men i Libanon er det alltid en eller annen frukt eller grønnsak som har sesong. Denne frukten tilhører de sivile og dersom vi forsyner oss kan også dette medføre erstatningskrav og ubehageligheter. Det hardet vårt flere eksempler på opp gjennom den perioden vi har vært i området. Et annet forhold er at en kan gjøre avtaler direkte med huseierne om for eksempel druer og epler. For en relativt billig penge er det fullt mulig å få plukke fritt fra trærne.

Men fra hygiene-hold advares det mot å spise frukt direkte fra trærne. Store deler av frukten er sprøytet og kanskje også gjødslet og begge deler kan i de fleste tilfeller føre til en kraftig jalla. Men dette kan unngås med et skikkelig klorbad.

FRA KONGENS BESÖK I NORBATT VIII

HISTORIEN OM FANEN

FN-beredskapsstyrken ble opprettet etter at den dansk-norske FN-bataljonen som i ca 10 år var stasjonert i Gaza-området ble oppløst. Første gang denne styrken ble innfattet til øvelse var på Trandum i 1967, og foranledningen den gangen var den uklare situasjonen i forbindelse med seksdagerskrigen mellom Israel og Egypt – en krig som truet hele Midt-Osten.

Beredskapsstyrkenes første sjef, daværende oberst Klein, fikk overrakt FN-fanen på en bataljonsoppstilling av tre barn

fra Dål skole på Eidsvoll. De tre givene var Karen, Johanne og Sven Mikkel Michelsen.

Siden har FN-fanen fulgt beredskapsstyrken på alle øvelser og samlinger inntil den 30. april 1978 startet på sin sin første utenlandsreise og ble brakt hit ned i Libanon. Og siden fanen har vaiet i vinden og blitt brukt ved alle større sermonier i forbindelse med NORBATT.

Siste gangen den var i bruk var da oberst Nerموen onsdag den 30. september overtok fanen på vegne av NORBATT VII

Maj. Olsen, S-3 i kontingent VII, har BN-staben klar til avlevering. Löytnant Olsen holder fanen.

Pressebesök i NORBATT VIII:

NRKs Karstein Tveit förstemann ut

Den første pressemannen som gjestet NORBATT VIII var ikke uventet NRKs korrespondent i Beirut, Odd Karstein Tveit. Tirsdag 27. oktober var han på plass og foranledningen var selvfølgelig de urolighetene som oppsto et par dager forut. Odd Karstein Tveit er forøvrig godt kjent i NORBATT AO. Han har i to år bestyrt NRKs Midt-Ostentkontor i Beirut og han har utallige NORBATT-besök bak seg og er godt orientert både når det gjelder gruppering og den normale situa-

sjonen i NORBATT.

Med seg hadde Tveit kameramannen Souheil Rached og lydteknikeren Mohamad Auwad fra det libanesiske nyhetsbyrået VIS-NEWS. Presseteamet tok blant annet opp film fra 4-6 F og fra de forhandlingene NORBATT-ledelsen hadde med PLO etter urolighetene. Det ble laget program både for radio og TV (Dagsrevyen) og innslaget ble også tilbudt alle europeiske fjernsynsselskaper.

NRKs Odd Karstein Tveit med sitt libanesiske filmteam.

20 SKARPE SKUDD I POSTEN

20 skarpe skudd sendt i posten hjem til Norge fra norsk FN-soldat i Sör-Libanon. Det hele høres temmelig utrolig ut, men forholdet ble oppdaget av tollvesenet i Drammen tidligere i år. Magasinet med de 20 skuddene passer ikke til noe norsk våpen og tilhører etter alt å dømme et russisk maskingevær.

Tollvesenet i Drammen reg-

ner med at den norske FN-soldaten ville beholde magasinet med de 20 skuddene som et minne, men det betyr overhodet ikke at handliggen kan forsvares. Derfor ble saken anmeldt og avsenderen kan regne med etterspill.

Ved gjentatte anledninger har ledelsen ved de norske FN-avdelingene i Sör-Libanon innskjerpet bestemmelsene for

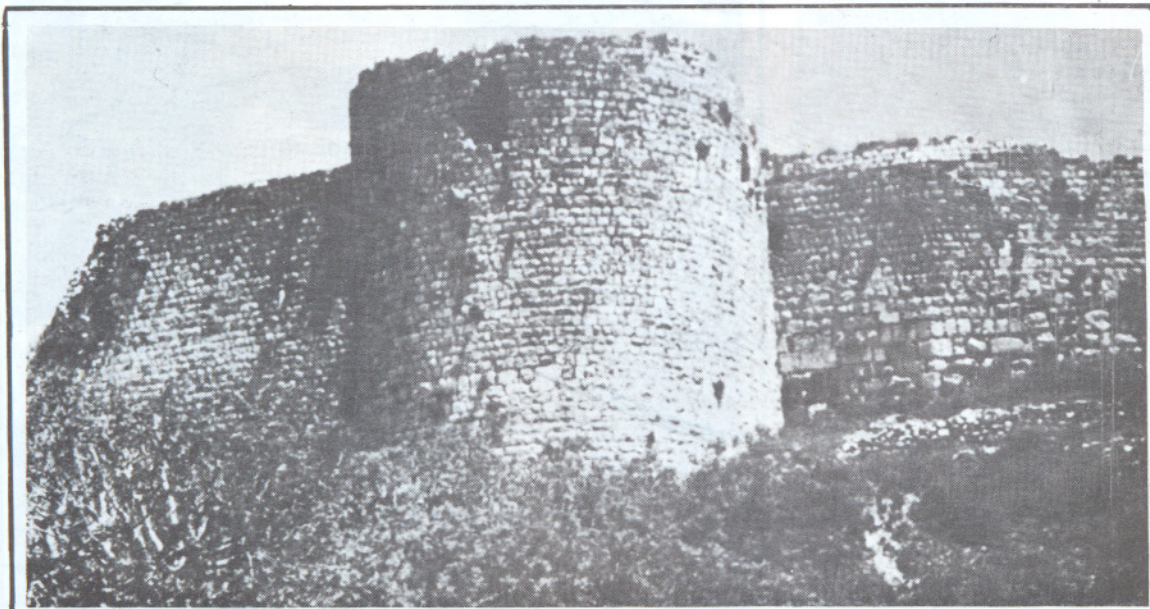
forsendelse av postpakker, men likevel ser det ut til at enkelte faller for fristelsen og tar sjanser. Blant annet er der funnet flere forsendelser fra Sör-Libanon med 10-12 flasker brennevin. Disse tilfellene er også anmeldt og dermed tyder alt på at det tilslutt ble svært dyre brennvinsflasker for avsenderne.

Vi vil minne alle i FN's tjeneste i Libanon om at det

norske tollvesenet er spesielt oppmerksom på pakkene fra oss her nede og sjansen for å bli tatt er meget stor. Det har en rekke personer smertelig oppdaget. Hold deg derfor til bestemmelsene og er du i tvil er det bare å ta en tur innom postkontoret i Saqi. Der får du svar på alle slike spørsmål.

NORDMENN I TIBNINE PÅ 1100-TALLET?

Tibnineborgen stolte murer står fortsatt. Borgen ble bygget i år 1105 og etter all sannsynlighet har våre forfedre vært innom festningen på denne tiden.

Etter all sannsynlighet har det vært nordmenn i Tibnine flere hundre år før det norske verkstedkompaniet etablerte seg der for vel 3 år siden. Tibnineborgen lange historie tyder nemlig på dette. Festningen i Tibnine ble gjort ferdig så tidlig som i år 1105 av kong Baldwin I, som da var konge i Jerusalem. Hensikten med byggingen var å sikre veien for de mange korsfarerne fra Jerusalem til kyststrekningene i nord.

Historien forteller videre at i år 1107 gjestet den norske kongen Sigurd Jorsalfar kong Baldwin I. Sigurd hjalp blant annet Jerusalem-kongen i kampen om Sidon (Saida), som falt senere samme året.

Ingen av våre historiske kilder kan bekrefte om Sigurd Jorsalfar har vært i korstogene og da en av rutene gikk via Tibnine, er det meget sannsynlig at våre forfedre har vært innom denne stolte borgen.

Tibnine, nå også på 92,5 MHz.

I midten av oktober kunne Camp scorpio, det norske verkstedkompaniet i Tibnine, glede seg over at deres 53 meter høye radiomast sto ferdig og klar til bruk. De hyppigste brukerne av denne må vel kunne sies å være radio Scorpion, som nå sender musikk og programmer 24 timer i døgnet til glede både for dem selv og avdelingene som ligger rundt. Radioen blir drevet av mannskapene selv, og en av drivkreftene, Arve Sundsdal, har BB hatt en prat med og fått høre litt om fortid, og fremtidige planer. Sundsdal deltok i radioens opprettelse i sjette kontingent.

— Til å begynne med var ikke radioen stort å skryte av kan han fortelle.

— Vi holdt til i et gammelt kjellerlokale hvor vi førte en heller kummerlig tilværelse. Men i midten av syvern flyttet vi inn i våre nåværende lokaler, en ko-demnert Mercedes-ambulanse som vi har bygget om og innrettet til radiostasjon. Og nå i

attern begynner det virkelig å komme fart i sakene. Vi har nedsatt en redaksjon på ca. 10 mann og denne har lagt en rekke planer for driften fremover, endel har vi allerede satt i gang med. Vi sender nå helé døgnet, Frå 19.00 til 23.00 betjenes radioen av to mann, resten av tiden blir det spilt kassetter med alle typer musikk. Dette blir gjort fra sambands-bunkeren, hvor det alltid sitter folk på vakt.

Når det gjelder de fire timene sendetid vi kjører hver dag har vi mange planer og ideer. Utover Utover kommer vi til å prøve å kjøre endel faste programmer såsom konkurranser, OPS-nytt og nyheter. Vi vil prøve å få til infotimer med alle som mener de har noe å si foruten melodikryss, 15 + 1 i skuddet (hitmelodier) og utveksling. En gang i uken kommer vi til å ha en mann fra IRISHBATT med på sendingene, både irenene og nederlenderne hører ofte på oss og derfor vil vi prøve å fa et en-

gelsk innslag innimellom.

Og vi håper på at det kan la seg gjøre å få til en utveksling mellom oss og NORBATT, tenker da særlig på weekendene. Dette er det egentlig velferden som star bak, men går det i orden vil vi invitere de som måtte komme til å delta i våre programmer.

Noe vi er meget spente på er en kassett vi har laget med utdrag fra ukens programmer, for det meste informasjon om hva

som skjedde denne uken, informasjon og noen intervjuer. Kassetten er oversendt NRK, og vil antageligvis bli sendt på prøve i en distriktssending. Blir det god respons på dette hjemme er det snakk om at vi kanskje kan få en permanent ordning. Og blir det en realitet ville vi muligens kunne få noe mer utstyr, det trenger vi sårt tilslutter Sundsdal av mens han med skepsis i blikket gjør camp Scorpios noe foreldete utstyr klar til kveldens sending.

Saqi-marsj som familietradisjon

Det er ikke i alle norske familier at Saqi-marsjen har tradisjon, men det er tilfellet i familien Ruset. I NORBATT VI var kaptein Kristian Ruset den første til å tilfredsstille kravet til denne populære medaljen og da broder og kaptein Svein kom ned i NORBATT VIII kunne selvfølgelig ikke han være noe dårligere. I løpet av de de første fem ukene har han var i Sør-Libanon har han tilbakelagt Saqi-marsj-distansen hele 18 ganger. Det er en prestasjon det virkelig står respekt av. Da dette ble skrevet hadde den spreke og spørty kapteinen tilbakelagt hele 270 km og kjenner vi han rett stopper han ikke med dette.

— Jeg matte selvfølgelig føre familietradisjonene videre og kunne selvsagt ikke være noe

dårligere enn min bror, sier kaptein Svein Ruset spøkefullt.

— Grunnen til at jeg startet opp med "Saqi-travingen" omtrent umiddelbart etter at jeg kom ned hit henger til en viss grad sammen med at jeg visste om denne populære marsjen på forhånd. Hvor lenge jeg skal holde på har jeg ikke tenkt på ennå. Jeg går fordi jeg har lyst og når lysten forsvinner blir jeg neppe å se etter veiene, sier kaptein Ruset, som til daglig er vakthavende offiser OPS.

Kapt. Ruset fører familietradisjonen videre.

Vis forsiktighet under fotografering

Gå ikke for langt i iveren etter å skaffe deg fotominner fra tiden som FN-soldat i Midt-Jösten. Det kan komme til å straffe seg. Det fikk fem NORBATT-soldater smertelig erfare da de under en velferds/handletur til Damascus fikk sine verdifulle kamera inndratt av syriske militære. Grunnen til inndragingen var at syrerne hadde mistanke om at kameralinsene var rettet mot militære bygninger i den syriske hovedstaden. Alle forklaringer var nytteløse og når dette skrives er de fem soldatene fortsatt uten kamera.

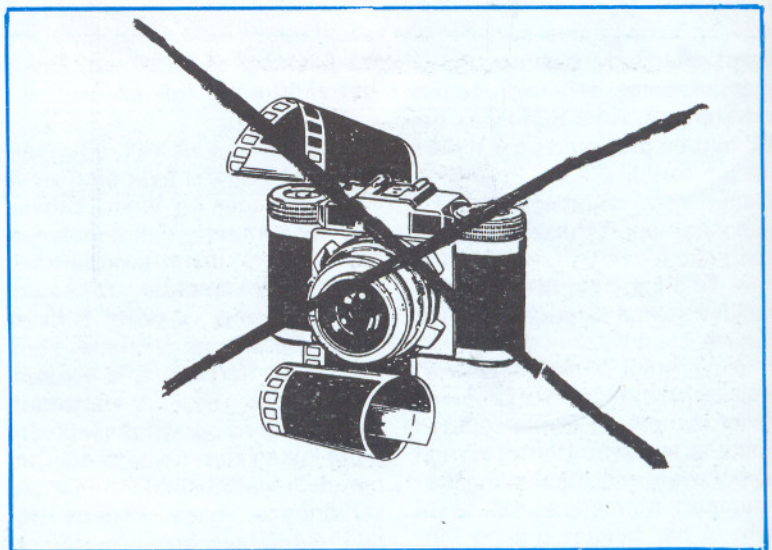
Men det er ikke bare i Damascus en skal være forsiktig under fotografering. I den libanesiske hovedstaden Beirut kan det være forbundet med livsfare å rette kameraet mot en av de mange CP-ene som finnes i byen. I tidligere kon-

tingenter har det skjedd at det er blitt åpnet ild mot UNIFIL-personell som har forsøkt seg på fotografering. Under rotasjonen NORBATT I-NORBATT II ble det åpnet ild mot en norsk kolonne i Beirut og en soldat fikk et skudd i hodet, men berget heldigvis livet. Grunnen til skytingen var etter all sannsynlighet at en hadde mistanke om at det ble forsøkt fotografert fra de norske kjøretøyene. Det samme kan utmerket godt skje nok engang. Det er bare en måte å gardere seg mot lignende forhold og det er å ikke fotografere. Dersom du ser forsøk på snikfotografering fra for eksempel lasteplan er det din plikt å snarest slå ned på forholdet.

Også i Enclaven og i Israel er det foto-restriksjoner. Vis derfor forsiktighet og gå ikke for langt. Spør og forviss deg om at det er tillatt å fotografere før du tar

opp kameraet. Så sent som i NORBATT VII ble norske soldater av Haddad anklaget for å drive med spion-fotografering av militære stillinger. Anklagene ble undersøkt og viste seg å være ubegrunnet, men det skaffet bataljonen en masse arbeid og ubehageligheter.

Det er forståelig at fotografering er populært blant FN-Ola, men bruk for all del hodet når du skal plukke ut dine minner fra tiden under fremmed himmel i fredens tjeneste. Det finnes nok av gode motiver i den daglige tjenesten.

Velkommen, LEB-army

26 oktober kom den libanesiske hær for første gang inn i NORBATT AO. Siden det første forsøket i 1978, da maj.Haddad satte seg helt imot å få de libanesiske styrkene så nære innpå seg, har deler av strykene som var ment plassert nærmere den

israelske grensen oppholdt seg i området til NEPBATT. Og nå er de altså omsider kommet til oss. Den 30.november kom de siste inn i NORBATT, det var en mekanisert tropp bestående av tre Saladin pansrede oppklaring-svogner. Disse vil sammen med

Både norske og libanesiske soldater la stor interesse for dagen ved dette første møtet. Kontakt ble umiddelbart opprettet.

Kapt. Gran (th) og lt. Hagen i samtale med ledene offiserer fra den libanesiske avdelingen som nå befinner seg i NORBATT AO.

en geværtropp utgjøre den libanesiske styrken som skal befinne seg i vårt område.

De to troppene vil være underlagt kp.A. Mek-troppen vil arbeide sammen med vår egen tilsvarende tropp på patruljeopdrag, og ellers vil de libanesiske soldatene være med oss i den daglige tjeneste.

Sammen med lt. Hagen, troppssjef i NORBATTs mektropp, og kaptein Gran, NK kpB, var BB med da LEB-armys me-

kaniserte tropp ankom AO. Og det var på alle måter et hyggelig møte. Offiserer og mannskaper tok godt imot oss, det virket som om de både gledet seg til og var innstilt på et godt samarbeide. Og det, understreker kaptein Gran, er det viktig at vi får. Så vi på en effektiv måte kan løse de oppgaver som er oss pålagt.

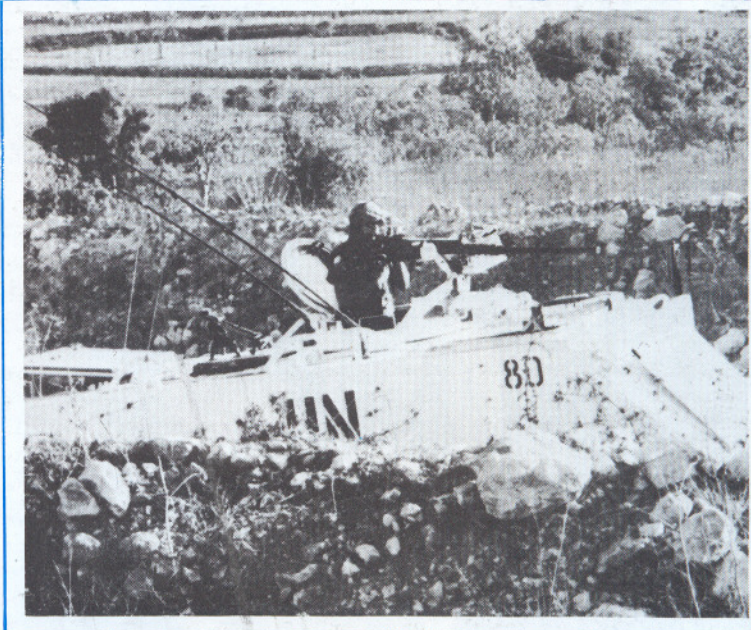
Övelse i NORBATT

Kontingenten er allerede i full gang med øvelser, og gjør det meget bra etter hva kompetente personer sier. Disse billedglim-

tene er hentet fra to av de faste øvelsene bataljonen kjører; "Falken" og "Truls"..

Övelse "Truls" og stillingsgang.

I stilling "Övelse" Falken"

**THE
KING
AND I**

